

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KERESZTÉNY HETILAP.

Megjelenik kétféle kiadásban; hetenkint háromszor: szerdán, pénteken és vasárnap; s hetenkint egyszer: pénteken. — Terjedelme mindig 16 oldal.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII. ker., Práter-utca 44. sz.

A „Magyar Néplap” ára hetenkint egyszeri megjelenéssel:
Egész évre 1 forint 80 kr.
Fél évre — > 95 >
Negyed évre — > 50 >
Egyes szám 4 kr.

A „Magyar Néplap” és „Mozsgazda” előfizetési ára:
Egész évre 2 forint — kr.
Fél évre 1 > 50 >
Negyed évre — > 30 >

Szerkesztők:
LEPSÉNYI MIKLÓS
és
NÉMETH GELLÉRT.

A „Magyar Néplap” és hetenkint háromszori megjelenéssel:
Egész évre 6 forint — kr.
Fél évre 3 > — >
Negyed évre 1 > 50 >

„Magyar Néplap” és hetenkint háromszori „Mozsgazda”-val:
Egész évre 7 forint 80 kr.
Fél évre 3 > 80 >
Negyed évre 1 > 50 >

„A választási elnök ostobasága”

Nagy szó az, amit címül irtunk. Nem magáért, hanem azért, mert egy telivérü liberális férfi mondja az egyik fővárosi zsidó szabadkőmives lapban, a másik, liberálizmusba örült teremtésre, a csaczai volt választási elnökre vonatkozólag.

Említett lap szerint ugyanis azért kell Csaczán második választásnak történnie, mert az első választást „az elnök ostobasága meghiusította”.

A történetet már ismerik olvasóink és tudják, hogy a volt csaczai választási elnök, aki a liberálisok szerint csak ostoba, nem fogadta el nagyságos Csernoch János esztergomi kauonok jelöltségét és egyszerűen kinevezte a kormánypárti jelöltet, nem törődve az egész kerületből összesereglett tömérdek néppárti választó polgár fáradaival, szenvedéseivel és — jogával.

Eszünkbe sincs a megtámadott teremtsést a liberális részről ellene tett ostobaság vádjá ellen védelmezni, legfőlebb a minősítést nem találjuk kielégítőnek és megfelelőnek.

Tudjuk, hogy a liberális táborban tömérdek az ostoba ember, mert hiszen szemese ké a világ s ha az ostoba is élni akar, oda kell neki tölakodnia, ahol az abrakos rostát zörgetik s ahol minden odatolakodottnak fejére huzzák vagy nyakába akasztják az abrakos tarisznyát; de hát éppen azért nem találjuk megfelelőnek a minősítést, mert az illetőt szintén jó (?) helyre vezette az — ösztöne.

Akit pedig a hasa, az ösztöne vezet, az a cselekedeteiben nem ostobaságot, hanem számár-

ságot szokott elkövetni, mert az ösztön után induló nem emberi teremtmény, hanem barom, még ha a liberalizmus táborában alkalmazták is szolgálattételre.

És ha egy elbizakodott, zsarnok római császár kinevezhette egykor államtanácsosokká a — lovait, miért ne tehetné választási elnöké egy szintén elbizakodott, zsarnok hatalom az ő nyájának egy — szamarát?

Igy gondolkozott a liberálizmus és megtett választási elnöknek egy olyan teremtsést, aki aztán számárságot követett el, „ostobaságával meghiusította a választást.”

Ha arról volna szó, hogy a liberálizmus egy számára kellő őrizet hiányában kárt okozott a közönségnek, ha azt hallanók, hogy a hatalmasság egy barma legázolta a gazdák vetéseit, vagy egy veszett ebe megmarta a polgárokat: követelnök, hogy a kárt térítse meg, a veszett ebet pedig, akármilyen kéznyaló volt, bunkóztassa agyon.

De hát itt nagyobb dologról van szó.

A hatalomnak, ha olyan teremtséket tett választási elnökökké, akik csak arra voltak képesek, hogy „ostobaságot” műveljenek, — magának kell számolnia ezek cselekedeteiért és kártételeiért.

Mi a kormánypartot teszszük felelőssé a csacai választás meghiusításáért, akár ostoba az a volt választási elnök, akár olyan okos, mint maga Percel vagy Binffy.

Ha olyan ostoba volt az a teremtsés, hogy a

Szíves bizalommal kérjük tisztelt elbarátainkat, lapunknak apostoli buzgósággal való folytonos terjesztésére, mert magasztos eszméink magvait csak így leszünk képesek széles körben elvetni és magunknak a jövőt biztosítani.

Szerk.

 Keresztények! csak keresztényeknél vásároljatok!!

kezébe adott választási törvényeket se volt képes elolvasni vagy megérteni, akkor az oly fontos ténykedésben való legfőbb, sőt kizárólagos hatalmat a választási törvény és a polgárok választói joga ellen elkövetendő bűn és merénylet nélkül nem lett volna szabad a kezébe adni, mert akkor csakugyan ostobának bizonyult, pedig nem törvény nálunk hogy minden hatalmat okvetlen ostobákra kell ruháznunk és ostobák által kezeltetnünk.

Ha pedig elég esze volt ugyan arra, hogy kötelességét fölismerhesse, de azt tenni nem akarta, akkor nem az ostobasága, hanem a gabsága miatt kell ismét fárasztani a polgárok ezreit. Pedig az se törvény nálunk, hogy a polgárok okvetlen kötelesek minden gabságnak hódolni.

Ez tiszta dolog és semmi köze ahhoz, vajjon ostobaság vagy gabság miatt kell-e Csacán új választásnak lenni.

Kutatni csak azt szükséges: ki felelős a törvénynek és a választó közönségnek, nem különben a megbotránkoztatott társadalomnak és a magyar nemzet jó hírnevének a választás meg-hiusításáért?

A liberalizmus azt feleli erre a kérdésre: ott van az az *ostoba* teremtés, számoljatok vele!

A fölséges magyar nemzet azonban a méltósága ellen ejtett ily szörnyű gyalázatért egy ostoba teremtéssel nem állhat szóba, hogy tőle kérjen elégtételt, hanem számol azzal, aki ellene való támadásában egy ostoba teremtést használt föl nyomorult eszközül.

A magyar nemzetnek az ál szabadelvűséggel, a hatalmaskodással, egy óriási érdekszövetkezet és közkereseti társaság bitorolt mindenhatóságával van leszámolni valója s ilyen odadobott áldozatokat arra se méltathat, hogy méltó fölháborodásában fölrugja azokat.

Az ál szabadelvűség gyurta és idomitotta azokat a szánandó figurákat, akiket hallatlan vakmerőséggel a választások tiszteletreméltó elnöki székeibe ültet, hogy velük tisztesen el-lensulyozza azoknak a becsületes választási elnököknek pártatlan, törvényes eljárását, akik éberem öröködnék a választások lehető tisztasága és a fölött, hogy az adófizető polgárok akarata az urnáknál szabadon érvényesülhessen.

Tudja ezt maga az ál szabadelvűség is, azért bujkál a nemzet szeme elől minden olyan esetben, mikor egyes gabságai fölött akar a nemzet törvényt ülni. Mihelyt azonban érzi, hogy a nemzet szeme elfordult róla, maga köré gyűjti pártjának azon embereit, akiket szintén szerepeltetett választási elnökök gyanánt, s akik nem kisebb ostobaságot vagy gabságot követtek el, mint az, akit az igazságszolgáltatás keze már szerencsésen üstökön ragadott. Fölkeresi őket,

hogy bujtassa s letörölje róluk azt a bélyeget, melyet a közvélemény nyomott rájuk mindjárt melegeben, a választások galád módon eszközölt megejtése után.

A választási elnökök igen nagy része ellen merültek föl panaszok, mert eljárásukkal elárulták, hogy nem ostobák, legalább nem olyan tekintetben azok, amilyen tekintetből a liberális párt részéről ilyeneknek bélyegeztetnek, sőt inkább nagyon is észrevehető volt cselekedetükön, eljárásukon és szereplésükön egy bizonyos iskolázottság zománca vagy keze szenyje.

Az igazság istenasszonya nem vak, hogy ezt észre ne vehette volna. Nagyon is jól látta a választó közönséggel együtt, hogy bizonyos választási elnökök szükségképpen valami előkészítő iskoláztatáson és idomitáson estek át, mielőtt gyászos szereplésre bocsáttattak.

Több mint valószínű, hogy az ál szabadelvűség a választási elnökök kikészítésére egy iskolát tart és csak azokat bocsátja szereplésre, akik a vizsgát letették.

Azok a választási elnökök tehát, akik a választási törvényeket és a polgárok választási jogát eltiporták, nem ostobaságból tették ezt, hanem gonoszságból; nem buták tehát, hanem gazemberek.

Ilyeneknek fogja őket nyilvánítani az igazságszolgáltatás, melyet a liberális párt nem fog megtéveszteni ítéletében.

Az igazságszolgáltatás azonban csak azokkal a volt választási elnökökkel fog leszámolni, akik ellen bünyfenítő följelentést tettek vagy tesznek, — és ezek száma aránylag igen csekély, — ellenben a nemzetre hagyja, hogy azok ellen a kikészítő iskolák és a bennük szereplő tanítók ellen eljárjon.

Keresztény magyarok, kik a nemzetet képviselitek! Szálljatok magatokba és elmélkedjete.

Ne elégedjete meg azzal, amit elégtételül akarnak nyujtani azok, akik az alkotmányos jogok ellen a gabságokat elkövetik. Ők arra figyelmeztetnek, hogy ahol gabságuk nagysága az égboltig fölért, ott új választás lehet, hát nincs oka a nemzetnek az elégedetlenségre.

E haza minden polgára erkölcsi és hazafiui kötelességének tartsa közre munkálni azon, hogy az ál szabadelvűség e hazából végképp kipusztítsák, mert az elharapózott szertelen politikai erkölcselenségnek undokságát csak így lehet forrásába fojtani

Le a politikai erkölcselenséggel, le szülőjével a zsidóliberalizmussal, és kölykeivel a választási visszaélésekkel!

Éljen az elvszilárdság, a politikai meggyőződés tisztelete, a törvény és a letiport alkotmány! Vesszék a korrupció és éljen a keresztény erkölcs!

POLITIKAI HIREK

A „Magyar Hirlap“ néppárti vezére. Az országgyűlésről kimaradt Horváth Gyulának, uraságoktól levetett élceken utazó lapja rendkívüli nagy tájékozottsággal kürtöli világgá, hogy a néppárt képviselőházi vezére ifj. Zichy János gróf, „Zichy Nándor gróf fia“ lesz a ki, mint legifjabb tagja a háznak, korjegyző is lesz, a mi — a „Magyar Hirlap“ szerint nagyon egymáshoz illik a néppártnál. A rendkívüli kedves vigéc-lapot kénytelenek vagyunk kijavítani, annyiban, hogy ifj. Zichy János gróf nem Zichy Nándor gróf fia. A mi pedig a korjegyzőség és pártvezérség összeillő voltát illeti, valóban ez nem lehetetlen, mert tudvalevőleg, a mi pártunk tagjai politikai tanulmányait nem kezdték a *pult* mögött, mint a vigéc-lap nagy bölcsességű politikai írója . . .

Hadüzenet. A protestans lelkesek egy, most kiadott röpiratukkal a legkisebb tartózkodás nélkül, határozottan harcra szólítják hiveiket a *katholikus papság ellen* s felhívják hiveiket, hogy félretéve politikai meggyőződésüket — ami mellékes — szavazatukat a *kormánypártra* adják. A röpirat, — mikor már hasábokon keresztül foglalkozott a kath. papsággal, mikor már minden rosszat elmond a néppártról, — így végződik: „Tudjátok-e, mi most a mi kötelességünk és a tettek is? Az, hogy félretéve minden politikai pártállást . . . mint egy test álljunk ellenébe a néppártnak. Ne nézzük azt, a mi most mellékes, hogy kormánypártra szavazunk, de nézzük azt, hogy honpolgári szent kötelességet teljesítünk, midőn a néppárt ellen szavazunk. Legyetek okosak, mint a kigyók, szelidek, mint a galambok és erősek, mint a kősziklák.“ (És jellemtelen politikai figurák, mint áruló vezetőitek.)

Szeretnők megkérdezni a röpirat íróitól, meggondolták-e tettüknek következményét? Meggondolták-e, hogyha a katolikusok fölveszik a nekik odadobott keztyűt, a megindulandó felekezeti harcban ki marad győztesen? Tudniok kell nekik is ama statisztikai adatokról, amelyek napnál fényesebb bizonyítékai annak, hogy egy felekezeti harcból csak is ők kerülnek ki összetörve. Vegyék tudomásul, hogy mi keresztény pártot szerveztünk a néppártban, annak is akarjuk megtartani s eme szándékunktól a protestánsok leplezetlen gyűlölködése sem tántorit el. Egyházunk isteni alapítójának szavait követjük most, midőn kenyérrel dobjuk vissza azt, ki minket kövel dobál. Am azért vigyázzanak, mert ha igenis sokáig dobálódznak: egyszer csak elfogyhat a mi kenyérünk s akkor kénytelenek leszünk azzal dobnival, ami a kezünk ügyébe esik.

Lemondó minis terek. Egyik bécsi felhivatalos újság írja, hogy a Balfy-kormányt, még az új országgyűlés összeülése előtt újjá szervezik. Szerinte *Dániel Ernő* báró kereskedelmi s *Erdély Sándor* igazságügyminiszter visszavonul. Hogy kik lesznek utódaik, arról a bécsi újság nem szól. Nem egészen új hír ez. A két miniszter visszalépéséről a székesfővárosban már régibb idő óta beszéltek. Hogy mennyi igaz e hírből s mennyi nem: megmutatja a jövő.

Hangok a néppártról. A Várnán történt gyalázatos jogtiprás után most már egy-két liberális újság is számbanomot mond. Így a „Fővárosi Lapok“ című liberá-

lis zsidó újság a Várnán végbement jogtiprásról írván, így végzi cikkelyét:

„A jövő országgyűlésnek lesz feladata gondolkodni ama módok fölött, a melyek által a magyar nemzetnek ezt a nagy betegségét meg lehetne szüntetni. Mert ha így halad választásról-választásra a magyar nép becsületessége, akkor 10—20 esztendő múlva nem lesz becsületes választókerület az országban, de magában a parlamentben is nagyon kevés becsületes ember lesz!“

A teljesen pártonkívüli „Bud. Hirl.“ pedig ezeket írja: „Aki magát és másokat amitani nem akar, az kénytelen lesz beismerni azt, hogy egyetlen egy pártnál is, a kormányénál, a nemzetinél, a függetlenségiéknél is nem volt őszinte lélek, nem volt lelkesedés, nem volt az a hit, amely az embereket ragadja, fölemeli, megtisztítja, ideális célok kivására alkalmasokká teszi. Ilyen lélek csak egy pártnál volt: a *néppártnál*. Ennek a pártnak a választóit elkobozták, szethordták, szétverték, a hatósági erőszak, a törvény kijátszása minden eszközével irtották; ellene szövetkeztek az összes pártok és mégis behozott, gondolom, huszonegy képviselőt.“ Ezek a hangok — mondanunk sem kell — Balfynak szólnak.

Végelszámolás. A pótválasztások megejtése után az új képviselőházban a pártok aránya ez: *Néppárti* van 21, *kormánypárti* 287, *Kossuth párti* 49, *nemzeti párti* 37, *Ugron-párti* 7, *pártonkívüli* 10. A *kormánypárt* 87 kerületet nyert, még pedig elhódított: a *nemzeti párttól* 24-et, a *pártonkívüliektől* 20-at, a *Kossuth-párttól* 18-at, az *Ugron-párttól* 22-öt. Veszített pedig 17 kerületet. Ezek közül nyert a *nemzeti-párt* 3-at, a *pártonkívüliek* 1-et, a *Kossuth-párt* 6-ot, a *néppárt* 7-et. A *szabadelpárt* tiszta nyeresége tehát 67 kerület. A *néppárt* egy kerületet (Lőcse) veszített. Ezzel szemben nyert a *kormánypárttól* 6-ot, a *függetlenségi pártoktól* 5-öt, a *pártonkívüliektől* 5-öt, a *nemzetipárttól* 5-öt. Hátra van még a november 19-ikére kitűzött pótválasztás.

Förmedvények.

Lehet-e másnak nevezni a liberális újságok cikkelyeit, a melyek valóságos nyelvöltögetések, aljas koholmányok, cudar hazugságok.

Egyik zsidó újság különösen jónak látja hosszasan foglalkozni a néppárttal, mely szerinte „elenyésző pára, éppen miként az antiszemita párt valaha“.

Ezt a néhány szót a néppárt által megbuktatott *Wlassics* miniszter szájából lopta el a zsidó újság. A következőket azonban — az ő mosdatlan szájával mondja illetéknéppen:

„A néppártból ki van zárva a becsület. Mert a vezérei által valósággal megbabonázott nepet becsütelenné teszi, akkor, mikor azt mondja neki, mikor arra uszítja őket, hogy: le a kormánynyal! Ez a párt nemcsak a zsidóság ellen fogott éles fegyvert durva kezébe, hanem fegyvert köszörül saját hazája ellen. Vezetérei forradalmarok“ . . .

Ezt az utóbbi förmedvényt — könnyű eltalálni — hogy valami siheder, ripók zsidógyerek írta, amilyenek a Haas & Deutsch által fizetett újságoknál tucatszám léteznek, akik arcpírulás nélkül belemártják tolukat a Rotschildék által csinált foghagyma szagu tentába.

Mit is mondunk? Arcpírulás? Hiszen arcuk sincs? Vagy ha van, a bőr rajta a legdurvább kordovánna

kérgesült már, melynek a muszkák hegyes-szöges kan-csukája se fáj.

Mert lehet-e arcpirulás nélkül ilyen dolgokat mondani?

És ezek a fürmedvények mindennap láthatók. Ezek a gyalázatos, mosdatlan szájjal elmondott fürmedvények Bánffy sugalmazásai.

Mert ha valakinek, úgy neki áll érdekében, hogy azt a néppártot mondja becsstelennék, *melynek kezéhez nem tapad semmiféle piszok, semmiféle szenny.*

Bagoly mondja a verébnek: nagy fejű.

Szegény tatár! Szegény bagoly te!

Az a párt sok álmatlan éjszakát, sok fejfájást okoz még neked, kegyelmes uram, meg a te bérenc hadadnak!

Azért volna jó — úgy-e bár — rásütni a becs-telenség bélyegét, akkor, mikor a külföld is *becsülettel* küzdő pártnak mondja. Azért volna jó a lázítás, a népámitás vádjával illetni, akkor, mikor csak az igaz-ságot hirdette s hirdeti, mikor a *kutyaszivű tatárok* aljas üzelmeiről fődte föl a leplet a nép szeme előtt.

Persze, nem fogjuk ám azt mondani, a mit ő, a nagy mufti óhajtana.

„Le a kormánynyal!”

Ezt mondtuk, mondjuk most is és hangoztatni fogjuk mindaddig, míg igazainkat el nem értük, míg a zászlónkra irt ígék testté nem válnak.

Hangoztatni fogjuk tiszteres, százszoros erővel s hangunkat széles e hazának minden becsületes keresztény polgára visszhangozni fogja. Hangoztatni fogjuk mindaddig, míg megcsonkított vallásunk ősi alakját nem veszi fel.

Mert igenis ez volt a főfő ok, a miért a nép ön-magának pártot alakított.

A kormány elválasztotta az államot az egyháztól. Pedig hát ezeréves multunk rá a bizonyosság, hogy az állam az egyházzal mindig szerves összefüggésben volt. Egyik a másik nélkül nem állhatott meg.

S megtörtént az ezredév utolsó századában, hogy a kormány az államot elkülönítette az egyháztól. Követ-kezésképp maga a kormány szabadította bele a vallási izgatást a politikába. Nem a néppárt izgat, hanem a kormány. Mert nincs benne tapintat, okosság, méltá-nyosság, önmérséklet. Hanem van benne tapintatlanság, fennhéjázás, erőszak és korrupció. Ezek pedig oda-juttatják Magyarországot, ahol Bécs és Ausztria vannak.

Igenis, nem a néppárt küzd becstelen fegyverek-vel, hanem a Bánffy-had, mely a becsstelenség mellé a csendőrök szuronyait is kölcsönkérte; mely nem átalja piszkos fürmedvényeivel a választások után is elárasz-tani a világot.

Hiszen nem hiszszük, hogy a bérenc hadon kívül találkoznék becsületes ember, aki eme fürmedvények egyetlen egy sorát is elhinné.

Gyalázatos, cudar hazugságokkal vannak ezek megrakva.

Ezekben a fürmedvényekben legnevetésesebb pedig az, hogy védik a kormány igazságos (?) voltát.

Hiszen sohse volt az igazságszolgáltatás oly nyo-morult e hazában, mint most. Ezt az igazságszolgál-tást inkább az ügyvédek és uzsorások bizományi in-

tézetének nevezhetnők. Mert nemcsak a perben álló felek igényei nem nyernek pártatlan kielégítést, hanem a népfosztogatók most is minden megtorlás nélkül foly-tatják büns üzelmeiket.

Hány áldozata van már e visszás állapotnak!

Avagy pártatlan igazságszolgáltatásra vall az, ha az adó és illetékügyek méltányos elintézése helyett, a jogosult felszólamlásokra elutasító végzést kapnak a folyamodók?

Pártatlan igazságszolgáltatásra vall az, mikor a keresztény vallás védőit, a keresztény írókat, nyakra-főre megsajátóperezik, bebörtönözik — s ugyan akkor futni engedik azokat, kik szeplős, durva kezeikkel gúny tár-gyává teszik a keresztény vallás szent jelvényét: a ke-resztet, — büntetlenül hagyják a Krisztus szobrát lövöl-döző pimasz zsidókölyket.

Nem célunk eme fürmedvények minden sorára kiterjeszkedni. Még csak azt emlíjük meg, hogy ezek az aljas hazugságoktól hemzsegő cikkelyek mindennap azt hangoztatják: hogy a *szabadelvűpárt a nép jó-létének előmozdítására törekszik.*

Ez is éppen olyan alávaló hazugság, mint a többi.

Mert emlékezzünk csak vissza az alkotmányos élet előtti évekre. Mit látunk? Azt, hogy akkor a gazda-közönség telekkönyvei mocsok nélkül állottak; akkor jómódu gazdák voltak e hazában. És ma? Manap a telekkönyvek valódi és becsempészett követelések pisz-kos terhei alatt nyögnek, mint a vágóhidhoz kötött ál-dozatok; akkor a csekély számu vagyontalan nép a birtokos osztálynál tisztességes bérért munkát talált s megélhetett. És ma? Ma a vagyonuktól megfosztott nép millióinak mérges pálinkáért, egészségtelen bolti sze-rekért évek hosszú során át kell véres verejtékkel izzadniok, mert hiszen a zsidó — a kialakított bér helyett — ezzel fizet. . .

Hát ilyen a magyar népnek, a kormány által meg-csinált jóléte.

Egyébként ne is várjunk onnan jót, ahol csak az önérdék és féktelen uralomvágy szerepelnek, ahol ki van zárva az Isten, a haza, és a vallási meggyő-ződés.

Nyilvánvaló, hogy a liberális ujságok fürmedvényei, a ciankali-cikkelyek, a legnemtelenebb valótlanságo-kat tartalmazták, azért, hogy velük a jóhiszemű polgá-rokat tévutra vezessék.

Az ilyen fürmedvényeket méltó megvetéssel kell fogadnunk.

Mi, a néppárt hivei, *sziklaként rendületlenül megállunk elvünk, meggyőződésünk mellett.*

A keresztény magyar nép nem hallgat a Bánffy által diktált ujságokra.

A keresztény magyar nép már tudja — kö-telességét.

A keresztény magyar nép önzetlen akaratát, val-lási érzelemtől áthatott szeplőtelen erkölcsét meg fogja őrizni a véges időkig.

A keresztény magyar nép az ő általa alkotott pártot többé már elhagyni nem fogja soha, bárhogyan öltögesse nyelvét liberális fürmedvényekben a Bán-ffy-had.

A fürmedvényekre csak ez a válaszuk:

Eljen a haza!

Eljen a király!

Eljen a nép, az erkölcsös nép szent aka-rata!

Eljen a néppárt!

(yn.)

Az utolsó választások.

Amit előre tudtunk: beteljesült. Beteljesült a régi közmondás, hogy evés közben jó meg az étvágy. Ennek a régi példabeszédnek igazságos voltát bizonyította be a kormány mult csütörtökön, mikor a pótválasztásokon nemcsak megismételte, de megtízszerezte az előző harcnak minden erőszakosságát, újból alkalmazta az ő rendszerének minden fogásait s megszorította a többséget néhány taggal, mely most már akkora, hogy senkire se olyan rémületes, mint magára, a vezérre: Bánffy báróra.

Tudtuk azt, hogy a pótválasztások mindig a legnehezebbek, mert ilyenkor összes erejét az egyes kerületekre veti a kormány.

Most is úgy tett.

A folyó hó 12-ikére kitűzött s Kecskeméten, Várnán, Vácott, Duunapatajon s Baranya-Szent-Lőrincen megtartott pótválasztások közül — amely helyeken tudvalevőleg néppárti jelölt állt szemben a kormányval — a legizgalmasabb a kecskeméti s a várnai volt.

Kecskeméten, az alsó kerületben már tíz napja, hogy folytonosan etetett, itatott a kormány. A választást megelőző egész éjjelen vesztegetett s még a választás napján is folytatta piszkos üzemeit.

A jelszó ugyanis az volt, hogy: *kerüljön bár-mibe, ha az ég, meg a föld összedül is, de Zichy Nándornak buknia kell.*

Délután két órakor még Zichy Nándor grófnak 40 szavazat többsége volt. Most aztán megindult a hajszá, megindult az igazi *embervadászat*. A kormánypárt kortesei hihetetlen eszközökhöz folyamodtak. A párt pénze már elfogyott. A megvesztegethetőben, a lelkiüket eladni akarókban pedig nem bizott e nélkül. *Váltókkal fizette tehát* a voksokat. Mindazáltal ez se használt, mert a néppárt jelöltje ennek dacára is többségben volt. Ekkor aztán jöttek azok, kik az első választásnál Kossuthisták és Ugronisták voltak. Minden arcpirulás nélkül leszavazták a tatárpárt jelöltjére. Ez tette aztán lehetővé, hogy 58 szavazattöbbséggel a kormány jelöltje, Nagy Mihály lett a győztes.

A kormány tehát — a galád megvesztegetések, az etetés-itatás, — a fenyegetőzés, a megfélemlítés, s gyalázatos szennyiratai dacára se győzött volna, ha nem szövetkezik vele a függetlenségi „olvhü“ Ugronpárt. Mintegy 150 Ugronista adta le voksát a kormánypártra, amelyet azelőtt megvetettek, amelyet igen sokszor meggyaláztak.

A néppárt vezérét tehát a lelketlen kufárkodás leszavazta. Am azért nyugtával dicsérik a napot a kutyaszívű tatárok. Akitől annyira rettegtek, igaz, hogy nem juthatott be a képviselőházba; hanem azért ősz vezérünk ott lesz az ő lelkével. Mert az ő nemes lelke, törhetlen meggyőződése ott van *azokban*, akik hivatalva lesznek a keresztény magyar nép érdekeit megvédeni.

A választások történetében páratlanul fog állni a várnai, illetve a kisucaujhelyi választás. A mult választásnál ugyanis a néppárt óriási többségben jelenvén meg, s a kormány biztos vereségét előre látván, az elnökök, — egyszerűen, minden ok nélkül, az elnökségről lemondtak. Ezért kellett új választást kitűzni, amely csütörtökön ment végbe.

De hogyan?

A legalávalóbb, a leggyalázatosabb liberális eszközök segítségével.

Már hetekkel ezelőtt — mint irtuk volt — *valóságos ostromállapotba helyezték a kerületet*. A választókat éjszaka idején fozdosták össze, s mint a barmokat hajtották a kormánypártra, *szidván, gyalásván a keresztények Istenét*. A választások előtt a községi jegyzők igazolványokat kaptak a választási elnöktől, azzal, hogy azokat a választóknak osszák ki. A basáskodó jegyzőknek azonban eszük ágában se volt ezeket egytől-egyig kiosztani. Kiosztottak *nyolcvan*at. A szuronyos katonaság pedig csak igazolvánnyal bíró szavazót bocsájtott át a kordonon. Volt pedig *hétsháznál több néppárti szavazó*. A választási elnöknel — a hirhedt báró Kloch Károlynál, — ki az első választások alkalmával Zsolnán mutatta meg az ő fogafehért, e miatt panaszt tettek, aki aztán 190 választónak adatott is igazolványt. *Ötszáznak nem jutott*.

De hát ha ez a 190 leszavaz a néppárt jelöltjére: akkor is győzni fog. Hanem ezt a 190 szavazót is megötödölték. Este 5 óra 50 perckor tüzte ki az elnök a zárórát akkor, mikor még hatszáz néppárti szavazó volt hátra. Ez a nép pedig a csipős, velőig ható fagyos esőben rendületlenül állott, türelmesen várva, míg rákerül a sor. Hiába várt. Mert — bárhogy tiltakoztak is a bizalmi férfiak — az elnök csigalassúsággal vezette a szavazást. Így aztán a záróra letelével kihirdette, hogy *Sipeky Sándorra*, a kormány jelöltjére esett 269, *Markovicsra* 161 szavazó. Aztán *hátra volt még 550 néppárti szavazó*.

Ilyen volt a kisuca-ujhelyi választás, amelyről egy, a néppárttól nagyon is messze álló lap így ír: „ez a választás a kormány manipulációjának eddig páratlan példáját adja.“

A választási gázságokat a gyalázatos erőszakoskodásokat a kormány a várnai választással betetőzte. Mert a mik itt történtek, azok nem történtek meg sehol, s nem történhetnek meg semmifele alkotmányos alamban.

A többi pótválasztó kerületben: Vác, Dunapatajon és Baranya-Szent-Lőrincen aránylag kisebb izgalom mellett ment végbe a választás. Mindenütt, hetekkel azelőtt a legnagyobb mérvű vesztegetést üzte a liberális had. Így aztán győzhetett a zsarnoki hatalom. Bánffy emberei csütörtökön szaporodtak öttel. Szaporodhattak, hiszen lehetetlenné tették a néppárti választást.

Amde úgy az első- mint a pótválasztásoknál megmutatta a néppárt, hogy végig küzdötte *emberül* a harcot, hogy elvéhez, meggyőződéséhez hiven s mint olyan, mint akiben a legnagyobb lélekerő van, — megállta a helyét.

Majd ez a párt számon kéri Bánffytól a kisuca-ujhelyi, a zsolnai, a nagyszombati s még száz kerület gyalázatos módon megszerzett mandátumait!

A nagykarolyi választás.

A zsidók Nagykarolyban, a választás alkalmával *Rónai István* római katolikus segédlelkész ellen a legbrutálisabb, a legembertelenebb támadást intézték. A tatárhad, a liberálisok nagyobb dicsőségére itt közzöljük a megtámadott lelkész levelét. Hadd lássa Mária országában mindenki, hogy milyen vad támadásoknak, milyen meggyaláztatásoknak van kitéve az egyház szolgálja, ha egyházának védelmére mer kelni, ha hangoztatni meri Krisztus nevét.

Ime a levél egész terjedelmében:

„A nagykarolyi választás alkalmából egészen ártatlanul oly brutális inzultusnak voltam kitéve a zsidók részéről, amely kell, hogy emlékezetben maradjon, sőt megbeszélés tárgyát képezze a keresztény lapokban — nem csak személyem miatt, hanem az ügy érdekében.

Egyszerűen a száraz ténynek elsorolására szorítkozom.

Már a választást megelőzőleg a leggorombább fenyegetésekkel ijesztgettek a zsidók egyszerűen azért, mert Karolyi István grófnak okt. 11-én mondott ismeretes beszéde után, mely a főpapa, papok és a néppárt gyalazásából állott, néppárti jelölt felállítását határozta el.

Teljes lett a zsidók dühe, amidőn elhatározásunk tette érelődött. A gyalazkodásnak nem volt kifejezése, melyet ellenünk alkalmazásba venni jónak nem láttak volna.

A választás napján, 28-án pedig a következő dolog történt:

Még a szavazás megkezdése előtt, amikor kiki szabadon jöhetett-mehetett, a szavazó helyiségtől mintegy 15 lépésnyire lévő trafikba készültem. Sem toll nem volt a kalapom mellett, sem pedig egy árva szót nem szólottam, amidőn egyszerre csak megragad valaki hátulról; majd elülről s minden oldalról szitkozódó zsidók tömege vesz körül, keményen ütlegeelve s a legyalazóbb kifejezésekkel illetve.

Hába volt minden mentegetőzés részemről, hogy hiszen egy szót sem szólottam, a szavazás meg sem kezdődött, ártatlan vagyok, hagyjanak békét: a dühnek egész erejével rontottak reám s csak nagy nehezen, testi erőm és ügyességem teljes igénybevételével tudtam bemenekülni az ott levő borbély műhelybe. A gazok azonban ide is utánam rontottak egy hátsó ajtón keresztül. Itt pillanatra egy rendőrtiszt s a polgármester jöttek védelmemre, de csak azért, hogy a másik pillanatban már ismét magamra hagyjanak s a zsidók, a melém adott két városi rendőr fedezete mellett folytathassák az udaron, hová kizipeltek, a legszemtelenebb gyalazatosságokat, miről valaha fogalmam volt.

Megrugdostak, arcul verdestek, versenyköpködést rendeztek a Kaufmannok és Schif-ek s nekem szó nélkül kellett tünnöm mindezt, mert a legkisebb ellentállás végzetes lehetett volna reám nézve. „Itt vagy, kutyá, mondtak, a körmeink között, meglakolsz.”

Egy becsületes uri ember, Somossy trafikos, végre megkönyörült rajtam s ott levő lakásának egy udvari szobájába bevezetett, hol egy rendőr fedezete mellett maradtam, amíg nagysokára értem jöttek s a választási elnök elé vezettek, hol ótalmat kértem.

Kalapomat a fejemről letépték manzsettáimat kiszakgatták, a fülemből folyt a vér s így kellett aztán az utcai zsidóság és csöcselék szitka és átkozódásai között, rendőrfedezet mellett a néppárt helyiségébe visszamennem.

Nagy vigasztalásomra szolgált derék népünknek ovációja, melyvel fogadtak s különösen patrónusomnak, reszegei Jasztrabszky Kálmán urnak előbb névjegygyel, majd személyesen is kifejezett részvéte és igaz elismerése.

A választásról, melyet számos visszaélés, csunya megvesztegetés, befolyásolás és megfélemlítés jellemeznek, nem szólok.

Ezeket leirtam, hogy tek. szerkesztő urnak ismert

igazságszeretete és rokonérzelme által is enyhüljön fájdalmam.

A meggyalázást különben dicsőségnek tartom magamra nézve. Többeknek hoztam intézett kérdezősködesere, hogy a nagykarolyi választás alkalmával a zsidóknak velem szemben tanúsított, tettlegességig menő inzultusait miképpen szándékozom megtorlani; a szíves érdeklődésért meleg köszönetet mondva, ezennel kijelentem, hogy emberi érzelemből kivetkőzött vadállatok durva sértéseire reflektálni is tiltja emberi és papi méltóságom.

Különben is az igazságért üdözést szenvedni a keresztény lélekre nézve dicsőség! *Rónai István* segédlelkész.

T A R C A

Temetés volt . . .

*Temetés volt . . . Hangzott a bús,
S gyászos „circumdederunt.”
Egy ifjút temettek, aki
Életébe beleunt.*

*Ablakomon néztem: ugyan,
Milyen lesz a gyászmenet?
(Mások könyve, búja-baja,
Ugy érdekel engemet.)*

*Beszentelték s a kocsiba,
Beletették csendesen.
Hanem könyűt a szegényért,
Nem hullatott senkisem.*

*Azaz, igen: ráncos képü,
Töpörödött, agy anyó.
Az kíséerte a koporsót,
Az könyezett . . . ez való.*

*Ide-oda bölintgatta,
Ősz fejét egy kőpadon:
— Nincs senkije a szegénynek,
Ezért én megsiratom.*

*Két nap múlva más utcában
Találkoztam én vele.
Temetés volt. Szemepárja,
Könyűivel volt tele.*

Nem kísértte a koporsót
 Egy ember se — fájdalom,
 Csak az öreg — a ki így szólt:
 — Hát ezt is megsiratom.

Am azóta megtudtam, hogy
 Az a ráncos agg anyó
 Ott, hol senkit nem siratnak —
 Ott ő az elsirató.

... Öröömöm leirhatatlan,
 S nem tudom, hogy mi miatt?
 Csak azt tudom: van már, aki
 Engem is majd megsirat.

Vathy István.

A két suhanc szolgál.*)

Egy időben, néhány évvel ezelőtt ismertem két paraszt suhancot; az egyik így szót idősebb pajtásához: „te pajtás, gyere el velem az uraság gyümölcsösébe, tudod most a kertész betegesen fekszik, a bojtár nem sokat ügyel, befekszik a kunyhóba és alszik, mint a bunda.“

„Jól van hát, elmegyünk“

Igy maguk közt megbeszélték a dolgot. Estére kelvén az idő, mikor egészen bealkonyodott, a két bűnös érzésű suhanc utnak indult. Az egyik utközben elkezd pajtásának panaszkodni, hogy különös előérzete van. „Ne menjünk ma el, pajtás, mert rajta veszünk.“

„Dehogyan veszünk, szót a másik, gyere el.“

„Én pajtás, nem megyek, hanem vissza térek.“

„Ha nem jössz, elmegyek én magam.“ vágta vissza haragosan.

Mig itt egymás közt tanácskoztak, egyszerre nagy lárma és kutyaugatás hallatszott, sőt mi több, még puska durranás is vegyült közbe.

„Gyere pajtás, nézzük meg, mi az ott.“

„Én a világért sem megyek, még bizony minket is befognának, mint bűnösöket; ki tudja, mi történik ott és egész ártatlanul, semmi haszon mellett még raboskodni is kellene.“

„Igazad van pajtásom, haligatok a szavadra; térjünk vissza, majd én holnap kitudom, hogy mi volt az, és ha nem az volna, a mit gondolunk, akkor holnap estére teszünk próbát.“

Elementek szépen haza és lefeküdtek. János kialudta magát és másnap munkához fogott, miután jól kipihente magát. De István nem tudott aludni, mert azon törte a fejét, mi történt a gyümölcsös kertben? Milyen jó lett volna megrakodni a jó gyümölcsből, gondolta.

Nagynehezen mégis elaludt; hajnalban fölébredvén, felkelté Jánost és azt mondta neki; hogy ő el-

megy tudakozódni, hogy mit jelentett az este az a nagy zaj?

„Te addig vess a jószágnak, mig én oda leszek.“

„Jól van; de vigyázz, hogy valami baj ne érjen.“

„Ne félj semmit pajtás“ válaszolt István.

István odaért az említett kert oldalához, hol a legnagyobb csend uralkodott. A szegény bojtár egész éjen át örködött éber kutyájával, de reggelre mindketten elszunnyadtak. István bement a kertbe, az inge alját tele rakta drága, jó almával, amit szerencséjére nem vettek észre.

Hazament és nagy örömmel mondta pajtásának: „nesze egyél, mondtam ugy-e, hogy szerencsés leszek, de te nem hitted. Bátoratlan vagy! Nem ott volt az este a zaj, hanem a szomszéd udvarán, de a nagy szél hozta ide a hangot! Estére eljössz velem, viszünk két zsákot.“

János nem akarta magát ily bűnös tettekre adni, végre azonban mégis összebeszéltek.

Estére kelvén az idő, baalkonyodott, mindenki nyugalomra tért. Az eget sötét felhő borította el, mikorra oda értek. A két suhanc a kert felső részére jött, mikor az alsó részről zaj hallatszott. A szél ugyanis egy deszkát sodort le a méhes tetejéről. A pásztor — ki észrevette, hogy idegen járt itt és gyümölcsöt is vitt magával — e zajra oda sietett örködő kutyájával, ez idő alatt a két suhanc belopódzott a kertbe és miután zsákjaikat jól megszedték, haza siettek, örülvén, hogy gonosz tervük sikerült. Másnap reggel, mikor a lányok — Kati és Panni — fejni mentek, már azokat is részesítették a jóízű gyümölcsből.

A lányok kérdezték Jánost, hogy hol vette azt a jó gyümölcsöt, de János nem akarta megmondani.

„Csak egyél és ne szólj semmit.“ monda.

„Hallja kend János, szót ismét Panni, van-e még több ily jószagu almája?“

„Van bizony!“

„Adjon hát kend még, jó lesz a ládámban a ruha közé.“

„Kapsz, édes Pannikám, csak légy hü hozzám.“

János Kátival volt elfoglalva, az ő részét ennek adta ládájába.

Másnap a két pásztor észrevette a tetemes kárt, jelentést tettek uraságjuknak és nagyobb éberséggel örködtek. — Másnap ismét elment a két suhanc a gyümölcsös kertbe. Megint leszedtek gyümölcsöt, de a kutya észrevette őket, mire futásnak eredtek. A következő reggelen a lányokat ismét traktálták. Ekkor így szót István Pannihoz:

„Ejnye, de jó kutyája van a pásztornak, észrevett bennünket; hanem tudod mit? Panna, hozz megmaradt kenyérdarabokat, ha estére elmegyünk, legyen mit adni a kutyának, hogy ne ugasson.“

„Hallja kend István, én meg azt gondolom, jobb lesz neki esontot vinni, azon tovább elragódik; majd én az agaraktól elfogom az ennivalót és ide bozom a kend ágya mögé és szénát dobok rá.“

„Jól van, Pannikám, lám mily okos vagy te; úgy is az enyém leszesz te.“

Erre Panni még melegebb érzemmel fordult Istvánhoz és megígérte neki, hogy hozzá megy; aztánt elhatározták, hogy vasárnap együtt elmennek a korcsmába táncolni.

Mig ez a kettő így beszélgetett, addig János Kátival beszélt;

*) Mutatvány Vasvári Kovács Györgynek „Kertész bácsi beszélgetése a felnőttek részére s a magyar nép épülésére“ című könyvéből. A tanulságos könyvecskét ajánljuk olvasóinknak azért is, mert nemcsak olcsó, hanem a befolyandó tiszta jövedelem egy árva fü felnevelésére fordítatik. A 20 kros könyv megrendelhető Vasvári Kovács György orsz. honvéd menház tagjánál Budapesten.

„Hallja János, valamit mondanék kendnek.“

„Mit, édes Katicám? Csak mondd meg, bennem bizhatsz, nálam megáll a szó.“

„Csak azt akarom mondani, hogy vigyázzanak kendtek, aligha rá nem jött az uraság, mert tegnap a Panni ládáját kinyitotta a kulcsárna és megütötte az almaszag az orrát. Meg is kérdezte Pannit, hogy honnan vette, de ő azt hazudta, hogy édes anyja hozta a vásárból neki. Én az enyémet elvittem a Tera nénimhez, hogy meg ne találják, ha keresnek.“

„Csak ne félj oly nagyon, Katicám, majd vigyázok én magamra; én meg az enyémet elviszem az öreganyámhoz.“

Harmadnapra Istvánt nem hagyta nyugodni a gonosz lélek. Panni már jó rakás csontot készített az őrző kutyák részére. Este felé kijött a két szolgálóleány az istállóba fejni.

„No, reggelre lesz ám szép alma,“ szólt István Pannihoz.

„Csak jól vigyázzanak kendtek, szólt közbe Kati, mert majd rajta vesztenek.“

„Ej, mit tudsz te, te nem érted a csiziót.“

„Jól van, de én nem szeretnék bajba keveredni, mert ki van ám adva a parancs az uraságtól, hogy az éjjeli örök agyonlőhetik a tolvajokat.“

„Nem félek én attól; alszik az, mint a bunda, a kutyának meg készített a Panna csontokat.“

„De hallja kend, már arról is volt a kastélyban szó, hogy az agaraknak nem jár ki a kosztjuk, mert nagyon lesóványodtak; addig jár a korsó a kutra, míg egyszer csak eltörik.“

„Mondtam már, hogy te nem értesz a dologhoz, jobb, ha hallgatsz.“

„Jól van, de ha kitudódik, én nem leszek ám se tudója, se látója, se hallója semminek.“

„Azt okosan teszed, úgy is kell; még ha ütnének is, tagadni kell, mert ez a mai törvény fő artikulusa.“

A nap lenyugodott, beállt a csendes éj.

Szép holdvilágos éj volt, a két suhanc utra kelvén, a gyümölcsös kert alsó sarkának tartottak, hol a legdrágább gyümölcsök voltak. Az éjjeli örök minden két órában foiváltva álltak ott lesben, egy sűrű bokorban elhúzódva.

Mikor István Jánossal a kertbe lépett, már az éjjeli ör észrevette őket. István Jánosnak azt mondja: „Menj fel a fára, én meg itt lenn maradok, ha a kutya jön, oda adom neki a csontokat, hadd rágódjek rajta.“

Ekkor kibontakozott az éjjeli ör, hóna alá vette a töltött fegyvert és a két suhanchoz közeledett. Azok nagyban dolgoztak, a kutya elkezdett ugatni, mire István odadobta neki a csontokat, de ez tovább ugato. Ez idő alatt az ör átment az oldakerítésre és oda került azon résutra, hol a tolvajok bementek. A kutya látván gazdáját, mérgesen kezdett ugatni. Az ör hirtelen ott termett és kiáltá: Ki vagy? Megállj!

Erre István futni kezdett, de az ör rálőtt, a hü állat pedig torkon fogta; István jajgatott, mert lába szárában találta a golyó. Az ör aztán felkiáltott a fára: hát te ki vagy?

„Én vagyok, kedves keresztatyám! kérem, ne bántson kend, én nem vagyok oka semminek, István csalt engem ide.“

„Gyere le, adta gaz fickója! kiállt az ör. János

leszállt és térdre esve, könyörgött. Az ör pedig mindketőt összekötötte, aztán jelt adott a kerti pajtásának. Ez pár perc múlva ott termett és örömmel nézte a foglyokat.

A két tolvajt bekisérték a község házába. Aztán elmentek a kastélyba jelenteni, hogy a fejős tehének és borjuknál levő két szolga, János és István a község házában bebörtönözve vannak mint tolvajok.

Ezen hír még az éjjel elterjedt a kastély udvarában. Mikor Kati ezt meghallotta, elborzadva mondta: „ugy-e, nem aludt, mint a bunda!“

A két leány nem tudott aludni; az egész éjszakát suttogással töltötték.

De a két suhanc sem aludt.

„Hej pajtás, szólt János, de igaza volt Katinak, mikor azt mondta, hogy addig jár a korsó a kutra, míg el nem törik. Bizony jó szive is van neki és jó előérzete volt. Bár csak rá hallgattam volna, most nem ülnék itt veled.“

„Tudod mit, felelt István, tagadjunk, míg lehet, ha nem, akkor majd szépen könyörögni fogunk.“

János azonban azt mondta: „hasztalan itt a tagadás, elég bizonyíték a te lábadon a lövés, a tagadással csak ártanánk magunknak.“

Másnap az uraság törvény elé hívatta a két szolga legényt és a két leányt. A tolvaj suhancokat a két éjjeli örrel szembevitte hallgatták ki. István először konokul kezdett tagadni, de végre belátván, hogy ez által sulyosítja baját, bevallotta minden bűnét. János megható őszinteséggel nyilatkozott. Panni ládájában megtalálták a sok drága gyünelcsöt. Kati töredékesen bevallotta, hogy néniének, János pedig, hogy édes anyjának vitt almát, mire ezeket is a törvény elhívatta másnap, kik a még fennmaradt almákat magukkal hozták.

Az uraság mind a négyet elbocsájtotta a szolgálatból és a törvény kimondta az ítéletet: István két havi börtönt, Panni egy hónapit, mivel a csontokat az agaraktól elfogta, János és Kati 15 napi börtönt kapott.

A büntetés kiállta után egyikük se kapott semmiféle szolgálatot a községben és senki előtt nem volt becületük, sőt gúnyolták és gyűlölték őket; meg volt rajtuk a nagy szegény. E miatt kénytelenek voltak szülőföldüket elhagyni és más vidéken keresni jövő szerencséjüket.

Fájdalmas szívvvel vettek búcsút szeretett rokonaiktól és elmentek más megyébe szerencsét s szolgálatot keresni.

Tolna megyéből Somogy megyébe mentek. Eljutottak Kaposvárra, a hol Kati hamar kapott egy jó uraságnál szolgálatot. János mint napszámos tartotta fenn magát. Később ő is ugyan azon urasághoz jutott parádés kocsisnak, hol Kati szolgált. Kati kitűnő jó viseleteért az uraság igen szerette; volt is neki becsülete, hasznát is vette. Mikor János oda került, örült mind a kettő és igen jól viselték magukat. Egy év lefolyása után a két szerelmes kijelentette uraságjuknak, hogy ők törvényesen szeretnének egymással házasságra lépni és ha kegyeskednék őket továbbra is megtartani, szolgálatukban hűen megmaradnak.

Ezen őszinte nyilatkozatot az ur és a nagyságos asszony örömmel vették; az uraság szépen kiházasította őket, később pedig gyermekeiket iskoláztatta, úgy, hogy János elsőszülött fiából nagy ur lett, Jánost

idővel felügyelővé tették, felesége, Kati pedig a nagyságos asszony megbízottja lett.

Isten a benne bizókat, kik jó lélekkel bírnak, meg szokta áldani, csak kitartó és türelmes legyen.

Térjünk át most Istvánhoz, hogy mi történt azzal. István elment a harmadik faluba, ott jó szolgálatot kapott, de rossz viselete miatt nem maradhatott sehol. Panni szinte úgy járt, mint István. Később ők is össze kerültek: megtalálta a zsák a foltját. Házasságukból nemsokára gyermekeik is születtek. De iskolába nem járaták őket, atyjuk rossz életű volt, anyjuk sem volt jobb, soha jót nem láttak szüleiktől.

István végre nagyobb rablást követett el, mely miatt az illavai fegyházba vitték; onnan megszökött és most még nagyobb gaztetre adta magát: rablógyilkosságot követett el. De ismét hurokra került és a törvény halálra ítélte. Felakasztották; meg is érdemelte, mert se magának, se feleségének, sem ártatlan, neveletlen gyermekeinek boldogságát nem segítette elő.

Igy járnak mindazon emberek, kik a kisebb bünökről mindig nagyobbakra adják magukat, míg végre teljesen elmerülnek a bünök mocsarában és többé ki nem menekülhetnek.

Arra kérlek, kedves gyermekeim, hogy ti István rossz példáját soha ne kövessétek.

Ha valamivel megbíznak benneteket, azt mindig a legnagyobb hűséggel és becsülettel végezzétek, ha fölserdültök és szolgálatban vagy más foglalkozásban lesztek és uratok megbíz valamivel benneteket, vagy a községték előjáróivá lesztek, visszaélést vagy önző tettet, ne kövessétek el soha.

Például, ha árvapénz kezelésével bíznak meg, vagy takarékpénztár- vagy banknál lesztek alkalmazva, olyan pénzhez sohase nyuljatok, a mely nem a tietek, mert nemcsak magatokat és gyermekeiteket teszitek tönkre, de számtalan szegény ember keserves veritékkel szerzett vagyonkáját is tönkre teszitek és azáltal nagy bünt követtek el. Már pedig nincs az a titok, mely idővel ki ne derülne.

Az ember élete olyan, mint a tiszta fehér papiros; a mely, ha egyszer bemocskolódik, az előbbi fehérségét nem nyeri vissza többé sohase.

A becsület pedig olyan mint a tökepénz; a ki egyszer megszerzi magának, az később annak kamatjából él. Azért az embereknek a maguk jóviselete által is lehet tökepénzt szerezni.

Örömmel tudatjuk t. olvasóinkkal, hogy a Szent-István-naptár már sajtó alatt van és nem sokára meg fog jelenni. Érdekes tartalom és szép képek egész tömege teszik értékesé a munkát. Különös érdekességet kölcsönöz neki az, hogy a néppárti gyűlések összes szónokainak arcképét adjuk. E naptárból tehát megismerkedhetik közönségünk a néppárt legkiválóbb oszlopaival.

Ára 40 kr. Előfizetőink 35 krajcárért kapják meg.

50 drb 15 frt.

100 „ 28 „

Megrendeléseket már most lehet tenni.

„Magyar Néplap“ szerkesztéségre.

H I R E K.

Felhívás a választókhöz. A választási erőszakoskodások megtorolhatása végett felkérjük párt-hiveinket az egész országban, hogyha bárhol szemtanui voltak, valamely választási törvénytelenségnek, jogtiprásnak és bármely erőszakoskodásnak, az esetről nyomban vétessenek fel tanuk által aláírt jegyzőkönyvet a helyszínén. Ezek a jegyzőkönyvek aztán a néppárt központi irodájának küldendők be.

A választások után Haydin Károly dr. ügyvéd az így összegyűjtött jegyzőkönyvek felhasználásával és azok alapján a hivatalos hatalmukkal visszaélő köztisztviselők ellen megteszi a fenytő feljelentést a büntető bíróságnál. Az ilyen tisztviselők aztán ép úgy elveszik méltó büntetésüket, mint 1884-ben néhány hontmegyei szolgabíró, a kiknek visszaéléseit a törvény megtorolta.

Szentlélek kegyelme. Rosta István kisperkátai ref. cseléd, követve szíve legjobb sugallatát, elhagyta ref. hitét, s mult vasárnap, 8-án a kath. vallásra tért át. Perkátán a hitvallást Szalay József káplán kezeibe tette le.

A király Budapesten. Bécsből írják, hogy ő felsége a király november hó 23-án, vagy 24-én Budapestre jön s itt marad december elejéig.

Egy magyar püspök szentté avatása. Szatmár városában most folyik néhai Hám János püspöknek szentté avatása ügyében a tanukihallgatás. Már 100 tanu felett eskü alatt a feltett 146 kérdésre és maga Meszlényi Gyula, a mostani szatmári püspök minden apró adatot összegyűjtött nyolc év alatt és ő kezdeményezte is Hám Jánosnak boldoggá és szentté való avatását.

Katholikusok gyűlése. Az erdélyi katolikusok e hó 11-én státusgyűlést tartottak Kolozsvárott, melyet istentisztelet előzött meg a főtéri templomban. A gyűlésen Lönhart Ferenc püspök és Jósika Samu báró miniszter elnököltek. Miután a pápának sürgönyileg latin nyelvű üdvözlőket küldtek, a kongrua ügye került tárgyalás alá. Bejelentették ugyanis, hogy a vallásügyi miniszter elrendelte a kongrua összeírását. Féjér Manó plebános sérelmesnek találta ezt az intézkedést az egyház autonómiájára nézve, ezért indítványozta, hogy felségfolyamodással keressenek orvoslást. Ugron Gábor is hosszabb beszédet mondott az autonómia mellett. A gyűlés végre elhatározta, hogy az autonómia ügyében felségfolyamodványt meneszt a királyhoz. Több kisebb tárgy elintézése után a tanácskozás véget ért, utána Lönhart püspök diszebedet adott az ülésezők tiszteletére.

A „Magyar Néplap“ sajtópöre. A mi jó barátunknak (?) a liberális kormányának nem tetszett lapunk május 17-iki számában „A dorong“ cím alatt megírt közleményünk, amelyben a rendőri erőszakoskodások és kegyetlenkedések miatt szót emeltünk s azokért a kérdéses cikkely a kormányt teszi felelőssé. A királyi ügyészség a közleményben a kormány megsértését látván, megsajtóperezte a cikkely szerzőjét ifj. Bakonyi Elek hírlapírót. Eme ügyben mult csütörtökön volt az esküdtszéki tárgyalás. Ifju Bakonyi Elek a szerzőséget elvállalván, az esküdtszék tiz szóval 2 ellenében vétkesnek mondta ki vádlottat a rágalmazás és becsületsértésben, mire őt a törvényszék egy hónapi fogházra és 20 frt pénzbüntetésre ítélte. Az ítélet rögtön jogerős lett. Ez volt lapunknak — fennállása óta — 6-ik befejezett sajtópöre.

A budapesti katolikus kör felolvasó estélye. Mult szerdán tartotta a budapesti katolikus kör a téli idény alatt első felolvasó estélyét saját helyiségében. Nagy közönség s a kör tagjai vettek részt az első estélyen. Elsőnek Hummer Nándor olvasta föl. „A millenium irásban és képbén“ című értekezletét, melyet nagy érdeklődéssel hallgattak végig. Szünet után Sziklay János dr. olvasta föl „A nem illik“ című humoreszkjét, mit a közönség tapssal jutalmazott. Végül Vrabely Armánd dr. „En és a kiállítás“ című humoreszkje fejezte be a jól sikerült estét.

„A zsidó vérgyilkosságok napjainkig.“ Olvasóink még emlékezni fognak, hogy ez alatti a cím alatt kiadásunkban megjelent könyvet a kir. ügyészség lefoglalta s annak szerzője, illetve fordítója ellen sajtópert indított. Az esküdtszék a vádat elejtven, most a kereskedelmi miniszter 67.331 sz. alatt a következő rendeletet bocsájtotta ki: Az 1896. évi „P. és T. R. T. 23-ik és 29-ik számában közzétett 28.609 és 34.295 sz. rendelet szerint „A zsidó vérgyilkosságok története napjainkig“ és „Einladung zur Pränumeration auf das Christliches Volksblatt“ című, Budapesten megjelent nyomtatványok ellen elrendelt bírói zárt a budapesti esküdtszék sajtóbírói ítélettel megszüntetvén, a kir. posta (és távirtda) hivatalok ezen nyomtatványokat ismét akadálytalanul továbbítsák és kézbesítsék. A kir. posta- és távirtdaigazgatóságok e nyomtatványok eddig lefoglalt és netán letétben tartott példányait kézbesítés végett a posta- (és távirtda) hivataloknak adják át. Budapest, 1896. október 27.

Különös bosszu. Gyarmathy János debreceni gazda valami mulasztásért megdorgálta a cselédjét. A leány rettenetes bosszút forralt. Vett a trafikban egy szivart és befőzte a levesbe. Gyarmathy és családja érezte, hogy különös íze van a levesnek, de mivel éhesek voltak, mégis elfogyasztották. Ebéd után olyan rosszul lett az egész család, hogy ágyba kellett feküdni. Orvost is hívtak, aki megállapította, hogy a betegek nikotin-mérgezés jelei mutatkoznak. A gyanu rögtön a cseléd ellen fordult, mert megszökött a házból. A rendőrség nyomozza a mérgekeverőt.

Hangverseny. A budapesti katolikus kör november hó 18-án, szerdán este 7 órakor hangversenyt rendez, mely után társas vacsora lesz.

Kun László tornya. A pozsonyi ferencrendi templom híres tornyát, a Kun László tornyot a műemlékek országos bizottságának támogatásával most javították meg s a rend a templomot is újjá akarta alakítani. E végből gyűjtést indított. A fővárosban hatósági engedéllyel Kiss Pongrác, Ferenc-rendi szerzetes kéreget a templom javára.

A szalántai választáshoz. Fölháborodva olvastuk ama tudósításokat, miket a szalántai kerület egyes községeiből kozzánk küldenek. Ott is csak az erőszak, a megvesztegetés tette lehetővé Brázay Kálmán megválasztását. Ebben kitűnt főképp a gajári farmatringos. De itt is voltak híthű katolikusok, kik, mint — az ócsárdiak, bírójuk s még egy kivételével — egytől-egyig a néppárt lelkes hívei voltak és lesznek.

A magyar általános köszémbánya részvénytársulat e hó 8-án Teleky Géza gróf elnöklésével rendkívüli közgyűlést tartott. Kiváldi Hercz Zsigmond vezérigazgató bejelentette, hogy az igazgatóság indítva érezte magát a tatai köszéntelepek megvételére, minthogy ennek alapján a legbehatóbb szakértői vizsgálatok a telepek gazdag köszéntartalmát kétséget kizárólag megállapították. Az igazgatóság e véteillel kapcsolatosan azt a javaslatot teszi a közgyűlésnek, hogy a tatai bányák megszerzésére és kiaknázására szükséges tőkét 12.000 drb egyenkint 100 frtra szóló részvény kibocsájtásával szerezzék meg. A részvényesek 6000 drb részvényre oly módon kapnak elővételi jogot, hogy minden 11 régi részvény után három új részvény vehető át 110 frtos árfolyamban. A közgyűlés egyhangulag elfogadta az igazgatóság javaslatát és a tőkefölemelésre vonatkozó alapszabályváltoztatásokat is helyben hagyta.

Négy halálraítélt. Mult évben történt, Velkovics Gitán szerb marhakereskedőt Budapesten megölték. A gyilkosság a ferencvárosi mester-utcán követtetett el, még pedig négy lelketlen gazember által, kik előre kiszélték, hogy a vásárról hazatérő, pénzzel megrakodott szerbet megölik. A gyilkosságot a legnagyobb hidegvérrel hajtották végre s az áldozatnál talált pénzen — 996 forint — megosztottak. Mindez nyílt utcán, esteli homályban történt. Azóta megkerültek az elvetemült gyilkosok: Kovács János, Horváth István, Marosi Sándor és Kerti Szabó Sándor s fölöttük mult kedden, szerdán és csütörtökön tartottak törvényt. A vádlottak őszintén, lelki furdalás nélkül vallottak, elmondták, hogy Velkovicsot revolverlövésekkel leterítették s ráadásul meg is „baltázták“. A bíróság egyetlen enyhítő körülményt se talált, sőt inkább több súlyosbítót s így mind a négy vádlottat kötél általi halálra ítélte. Valamennyien felebbezték.

Solymossy Eszter históriája. A nagy-szebeni törvényszék a zsidó vallás elleni izgatás miatt felelősségre vonta Radói Achim földmivelőt, ki háza falára egy nagy festményt függesztett ki, melyen erősen kiszínezve, le volt festve a tiszta-eszlári vérgyilkosság. A kép alá nyomtatott szövegmagyarázat elmondja: a magyarországi zsidók hogyan vették egy keresztény leány vérért. A törvényszék beigazoltnak találta a mult heti végtárgyalás folyamán a vallás elleni izgatás vádját és Radói Achimot két heti fogház és 10 forint pénzbüntetésre ítélte.

Napfényre került bűn. A debreceni határban híres volt valamikor az ugynevezett Gugyori-csárda, melyben régente betyárok, szegény legények ütöttek tanyát. A napokban e csárda tövében ásási munkálatokat végeztek, miközben a munkások egy emberi csontvázat találtak a föld alatt. A nyomban megindított vizsgálat kiderítette, hogy a hulla mintegy 20 év óta lehet ott eltemetve, még pedig ülő állapotban s az egy középkorú erős szervezettel bíró nő lehetett. Kezei össze voltak kötve zsineggel, mely azonban a kézcsuklócsontról lefoszladozott, a balfelöli oldalbordák közt pedig egy kés rozsdás pengéje volt. Hogy ki lehetett a szerencsétlen meggyilkolt nő, azt már nem lehetett megállapítani.

A téli hideg első áldozata. Margittáról írják, hogy ott egy fiatal szabósegéd megfagyott. Fésűs Józsefnek hívták s a vásár örömeire „kimenőt” tartott, az egyik kurta korcsmában annyit talált inni a bieskanytó karcosból, hogy a sárga földig elázott tőle. A nagyvásártéren igyekezett keresztül az éj sötétjében s egy árokba zuhant. Reggei megfagyva, halva találták meg az árok pocsolójában.

Halottrabló orvos. A székesfővárosban izgalmas ügyben folytat vizsgálatot a rendőrség. Az eset részletei a következők: Dr. Korotnai Árpád, fővárosi tisztii orvos éveken keresztül gyógyította már a 75 éves, dúsgazdag özv. Patsu Miklósnét. Ezelőtt két hónappal az özvegy hirtelen rosszul lett. A beteg egyetlen cseléde, Török Lina elszaladt a háziiorvoshoz, aki rögtön sürgönyözött az öregnő fiának, Patsu Miklósnak, Szolnokra. A fiu — mert valami régibb keletű örökségi ügyben perben állott anyjával — nem ment ehhez, hanem ügyvédéhez. Ezzel aztán elment a muzeum körüti halottas házba. Itt, mikor a kassza kulcsát keresték, a kérdőre vont szobalány elmondta, hogy azt a háziiorvos, Dr. Korotnai magához vette. Az elhivatott orvos jelenlétében aztán a Wertheim szekrényt kinyitván, az örökös, Patsu Miklós abban — legnagyobb meglepetésére — alig 30 ezer forintnyi készpénzt s néhány takarékpénztári részvényt talált, holott jól tudta, hogy elhalt anyjának ezerekre rugó megtakarított pénze s kincseket érő ékszerei voltak. Gyanuja a szobalány ellen fordult, főképp mikor megtudta, hogy anyjának muzeum körüti háza már a háziiorvos nevében áll. A vallatóra fogott szobalány aztán megmondta: ha valaki lopott, az csakis az orvos lehetett; mert mikor az özvegy meghalt, az orvos rögtön levette annak a nyakán függő Wertheim-kulcsot s azt ki is nyitotta. Neki adott 500 frtot, mert ezt Patsuné még életében megígérte. A leány valamása alapján aztán mult pénteken délelőtt a rendőrség letartoztatta Korotnait, aki féligmeddig beismerte bűnét. A házkutatás alkalmával megis találták az orvosnál az elloptott ékszereket. Érdekes, hogy a háziiorvos, kihallgatása alkalmával megakarta mérgezni magát, amben a rendőrök akadályozták meg. A kínos eset annál inkább feltűnőbb, mert Dr. Korotnai a fővárosi társasélet egyik legismertebb alakja, 55 éves, fővárosi virilista és ami fő — két ház tulajdonosa.

Egy ló, mely hü. Ki mondja, hogy nincs hűség a világon? Mikor még az oktan állatokban is megnyilatkozik az, a miből igen sok emcernek, asszonynak nincs egy fikarnyi se. Varga Flórián zentai lakos az ó-kanizsai vásáron eladta lovacskaját egy szegedi tanynai embernek. A lovacska azonban nem tudott beletnyugodni helyzetébe, s a legelső kínálkozó alkalmat felhasználva megszökött. Új gazdája tüvé tett mindent érte, de hát nem találta. Már kezdett beletörődni a veszteségbe, már azt gondolta, hogy a lovacska villággá ment, mikor tegnapelőtt az eladótól, a lovacska régi gazdájától ákombákumos levél jött, melyben megtudja az új gazda, hogy a *dezentor* nála van. A hü párát visszament régi gazdájához, Szegedről — Zentára, — s most *per sub* kísérik vissza a busuló lovacskaát.

A zsidók ajándéka. Bécsből jelentik, hogy mult szerdán, Márton-napján a bécsi Burg épületben megjelent a pozsonyi hitközség egy küldöttsége, hogy a régi szokásnak hódolva, átadja a király és királyné számára szánt Márton-ludakat. Hat darabot hoztak, melyek piros-fehér-zöld és fekete-sárga szalagokkal voltak feldi-

szítve. Egy komornyik vette át a ludakat, melyeket aztán ezüst-tálcákra fektettek.

A kinek nem kell az élet. Molnár József tari lakos már tizenegyszer kísérlette meg magát kipusztítani az élők sorából, azonban — sikertelenül. Ha magára lőtt: nem talált, ha felkötötte magát: levágták a kötélről, ha vízbe ugrott: kifogták, ha mérget ivott: nem ártott meg neki. Ennyi sikertelen kísérlet elkeserítette s elhátározta, hogy alaposan végez magával. Éjjel fölkel az ágyból s ollóval elmetszé kezén az ereket, aztán az istállóban vasvillával összeszurkálta magát, végezetül beleugrott az udvarán levő mély kutba, a hol aztán sikerült meghalnia.

MI ÚJSÁG A NAGYVILÁGBAN?

Ausztria. A bécsi tartomány-gyűlés jövő hétfőn fogja tárgyalni Lueger dr. sürgős interpellációját. A vita nagyon zajosnak ígérkezik, mert a magyarellenes pártok ez alkalommal szóba akarják hozni a magyarországi választásokat és tiltakozni akarnak az ellen, hogy a választásoknál osztrák katonasággal tartották fenn a rendet.

Németország. Tudvalevő, hogy a sutba dobott *Bismarck* most leleplezésekkel áll elő, miután a tényleges politikai küzdőtérrel leszorult. Leleplezése azon titkos szerződésről szól, mely Német- és Oroszország között 1890 ig fennállott. A berlini birodalmi gyűlés centumpártja (katholikus párt) evvel szemben a következő kérdéseket intézte Hohenlohe kancellárhoz: 1. Vajjon állott-e fenn titkos szerződés 1890-ig Németország és Oroszország között? 2. Ha igen, mely események okozták azt, hogy a szerződés meg nem újított? 3. Mily befolyást gyakoroltak az erre vonatkozó legutóbbi közlemények Németországnak a hármasszövetséghez, valamint a többi hatalmakhoz való viszonyára?

Franciaország. A vallástalan Meline-kormány közel fél év óta igazgatja Franciaország ügyeit. Er idő elégséges volt arra, hogy a közvélemény pálcát törjön fölötte. November 11-én a kormányt egész váratlanul leszavazták a kamara ülésén. Bukása tehát csak rövid napok kérdése.

Olaszország. Mi is fölemlítettük, hogy ő szentsége, a pápa ez év május hó 11-én Menelik királyhoz levelet intézett az olasz foglyok kiszabadítása érdekében. Ez a levél felvilágosította a fekete királyt, hogy a hadi foglyok visszatartása hatalmát nem gyarapítja, ellenben ezer anyának és feleségnek fájdalmát hosszabbítja meg. A pápa kijelenti, hogy a foglyokat fiaiként szereti és a Szentháromság és mindannak nevében, ami a király előtt legdrágább, felszólítja Meneliket, hogy a foglyo-

kat szabadon bocsássa. Menelik válasza e levélre október elsejéről van keltezve s a többi közt így nyilatkozik benne:

Szivem első sugallatára Szentséged nemes óhajlásának nyomában meg akartam felelni, mert én magam is ártatlanul siratok több ártatlant. Sajnos azonban, azt az élénk óhajtasomat, hogy Szentséged kivánságának megfeleljek, *meghiúsította az olasz kormánynek váratlan viselkedése*, amely dacára annak, hogy kifejezetten óhajtja a békét és a barátságos viszony helyreállítását, folytonosan úgy járt el ellenem, mintha hadi lábbon állanánk. Mint király és mint népem atyja kötelességem ellen vétenék, ha a békének kezeim közt levő egyetlen biztosítékát feláldoznám, hogy Szentséged kivánságának, mely egyttal az enyém is, megfeleljek.

Menelik végül megnyugtatta a szentatyát, hogy a foglyokkal emberségesen bánik.

Törökország. Kréta szigetén oly nagy mértéket ölt az izgatottság, hogy a legrosszabtól lehet tartani. A törökországi viszonyokra való tekintettel tuzott dollog volna ugyan követeloi, hogy az új alkotmány azonnal életbe lépjen, de különböző események s különösen az, hogy a régi bíróságok alkotmányellenesen folytatják működésüket, joggal keltettek elégedetlenséget. A keresztények Berovics basát okolják mind ezért. A helyzet Kréta szigetén vigasztalan: a törökök és a keresztények halálosan gyűlölik egymást. A keresztények fegyvert vásárolnak és ez nagyon rossz jel; féltő, hogy jövő tavasszal nagy események lesznek a szigeten.

Hitélet.

Társulati naptár.

Hó	hét	Szentek ünnepek nevei	Társulatok																	
			Halálzás éve	Ollár-egylet	Jézus szent Szíve társulata	Szentség im. és a tiszt. lelk.	B. Sz. Mária sz. Szíve	Jézus és Mária sz. sziv. skap.	Sz. Háromság skapuláréja	Karnellhegyi B. A. skapulá.	Fájdalm. B. A. skapuláréja	Szepl. fogant. skapuláréja	Rózsafüzér testvérelet	Elő Rózsafüz. társulata	Mária congr.	Fájdalm. Anya	Tiszt. helyi lelk. vigaszt.	Legszentebb Sz. Asszonya	Mária gyermekesség	Jézus sz. Vére
16	Hf.	Gertrud sz.	13. 2	300	60		200	3	7	100	100	T.	100, 50,	100	7	100	400	300	7	7
17	Kd.	Csodat. Gergely	262	300	60		200	3	7	100	100	T.	100, 50,	100	7	100	400	300	7	17 7
18	Szd.	Román	IV.	300	60		200	3	7	T. 100	100	T.	100, 50,	100	7	100	400	300	7	7
19	Cst.	Erzsébet	1231	300	60		200	3	7	100	100	T.	100, 50,	100	7	100	400	T. 300	7	7
20	Pt.	Valoisi Bódog	1212	300	60		200	T. 7 3	T. 7	100	100	T.	100, 50,	100	7	100	400	300	7	7
21	Szb.	B. A. bemutatása	I.	7 300	60 7		500	3	7	T. 87 100	100	T.	T. 100, 50,	T. 100	7	T. 100	7	300	T. 7	T. 7
22	Vn.	Cicelle	III	300	60		200	3	7	T. 87 100	100	T.	100, 50,	100	7	100	400	T. 300	7	10 7
A héten át nyerhető teljes bucsuk összesen:								1	1	3		7	1	1		1		2	1	1

November 16. Hétfő. Sz. Gertrud szűz. 1256. jan. 6-án született. A helftai zárdában nevedett fel. Apácává lett. Az Ur Jézus több ízben megjelent neki és isteni szíve tiszteletét benne ápolta. Az Ur Jézus kijelentéseit „Legatus divinae pietatis” „az isteni áhitat követe” című híres munkájában írta meg. Meghalt 1302-ben.

November 17. Kedd. Csodatevő sz. Gergely püspök. Ázsiában, Pontus tartomány Uj-Cezarea városában született. Szülei előkelő gazdag pogányok voltak. Ifjú korában megismerkedett Origenessal, aki őt a keresztény igazságokra oktatta. Gergely kereszténynyé lett. Nagy tudományra tett szert. Uj-Cezarea püspökévé választott. Isten sok csodat művelt általa, azért is nevezetik csodatevőnek. Mikor püspökké lett csak 17 keresztény híve volt, a többiek pogányok voltak. Mikor meghalt, 17 pogány maradt még meg. A többi megtért. Gergely meghalt 70 éves korában 262 táján.

November 18. Szerda. Sz. Román, vértanu. A

negyedik században Antiokiában élt. Szerpap volt. Keresztény hitének bátor megvallása miatt Aszklepiades bíró kegyetlenül kizoztatta, végül a börtönben megfojtatta, Dioklecián császár idejében.

November 19. Csütörtök. Magyar sz. Erzsébet asszony, II. Endre leánya. 1207-ben született. Thüringiai Lajos gróffal már 4 éves korában eljegyeztetett. Ez időtől fogva sz. Erzsébet Thüringiában nevedett. Lajossal 1221-ben lépett házasságra. Kis korától fogva Istennek szolgált. Jámbersága miatt a világias érzületű környezete, maga a grófi család is bántalmazta. Férje halála után kis gyermekeivel együtt, kemény tél idején a grófi lakásból is elűzték és az alattvalóknak Erzsébetet befogadni eltiltották. Erzsébet kolostorba vonult. A szegényeket különösen szerette. Anyailag gondoskodott róluk. Önmaga iránt szigorú volt. Meghalt 1231-ben.

November 20. Péntek. Valois sz. Bódog, rendalapító. Valois királyi családból származott, Franciaor-

szágban született 1127-ben. Kis korától fogva az ügyefogyottak iránt könyörületes volt. Pappá lett. Mathai Jánossal, aki szintén pap volt, sz. Háromságról nevezett szerzetes rendet alapított a keresztény foglyok kiváltására. Sok keresztényt is szabadítottak ki. Meghalt 1212-ben.

November 21. Szombat. *Bold. Szűz Mária bemutatása.* A bold. Szűzet szülei, három éves korában a jeruzsálemi templomba vitték, Istennek ajánlották és a templom mellett volt leánynevelő-intézetbe adták. Itt nevelkedett fel Mária, anélkül hogy a reá váró nagy isteni kitüntetés tudta volna. Istenesen, szentül élt.

November 22. Vasárnap. *Sz. Cicelle* szűz, vértanu. Római híres főnemes Coecilianus családból származott. Kis korában kereszténynek lett. Szülei pogányok voltak. Valerián, előkelő pogány ifju, nőül kérte Cicellét. Cicelle Valeriánt megtérítette, nemkülönben ennek testvérét, Tiborcot. Almak, római kormányzó a kereszténynek lett Valeriánt és Tiborcot elfogatta és lefejeztette. Cicellét az egész város nagyon tisztelte, azért őt nyíltan kivégeztetni nem merté. Fürdőházba záratta és ott erősen fűttette. De mivel Cicellének a nagy hőség nem ártott: ott kivégeztette a III. század első felében. Sz. Cicelle neve a sz. mise Canonjába is fel van véve. A zenészek védő szentjökül tisztelik.

Sz. Leckék és Evangéliumok.

Pünkösöd után utolsó vasárnap. November 22.

Sz. Lecke. Sz. Pál ap. levele a kolozsziakhoz. 1 r. 9—14 v.

Sz. Pál említi, hogy nem szünik meg a hivekért imádkozni, hogy beteljenek Isten akaratának ismeretével, bölcseséggel és lelki értelemmel, hogy Istenhez méltó legyen viseletök mindenben.

Sz. Evangélium. Sz. Máté 24 r. 15—35 v.

Jézus Jeruzsálem ostromának borzalmairól és az utolsó ítélet bekövetkezéséről szól, valamint arról, hogy hamis próféták fognak támadni és hamis Krisztusok.

Szentírási mondatok

a példabeszédek könyvéből. (10 rész.)

1. Az igaz munkája életre visz: az istentelen gyümölcse pedig bűnre. 16 v.

2. Élet utján van, ki fegyelmet tart, aki pedig a dorgálást elhagyja, tévelyeg. 17 v.

3. A sok beszéd nincs bűn nélkül; aki pedig mérsekli ajkait, igen okos. 19 v.

4. Választott ezüst az igaz ember nyelve, az istentelenek szive pedig semmirekellő. 20 v.

5. Az igaz ajkai igen sokat tanítanak; akik pedig tudatlanok, szívök szegénységében hálnak el. 22 v.

6. Az Ur áldása meggazdagít és nem jár azzal nyomoruság. 22 v.

7. A bolond mintegy nevetve cselekszi a bűnt; a bölcsesség pedig okosság a férfunak. 23 v.

Ájtotosságok.

1. November havi ájtotosság a megholt hivekért, Naponkint 7 évi és 7 negyvenedi, a hónapban egyszer teljes bucsuval. Az ájtotosság tetszés szerint választható.

2. Kilenced a bold. Szűz tiszteletére, felajánlása emlékére. — Nov. 13—21.

Naponkint 300 napi, a kilenced alatt egyszer teljes bucsuval. Az ájtotosság tetszés szerint végezhető.

3. A hónap IV. vasárnapja. Nov. 22.

Kármelhegyi skapuláré társulat teljes bucsu napja.

4. Tíz vasárnap Xav. sz. Ferenc tiszteletére.

Sz. Ferenc, a szomorúak vigasztalója könyörögj érettünk.

Sz. Ferenc, a betegek gyógyítója könyörögj érettünk.

Sz. Ferenc, a haldoklók gyámolítója könyörögj érettünk.

Társulataink.

A tisztító helyen szenvedő lelkeket vigasztaló társulat.

A bold. Szűz Mária menybevittele címen Rómában a Redemptoristák templomában (St. Maria in Montarone) 1841-ben alapították a társulat. XVI. Gergely azt megerősítette és bucsukkal ellátta.

Célja jó cselekedetek és sz. mise áldozat által a tisztító helyen szenvedő lelkeken segíteni.

A tagok kötelességei minden évben egy sz. misét szolgálni vagy szolgáltatni a megholtakért, különösen a társulat tagjaiért.

Aki ezt nem tehetné, legalább sz. misét hallgasson, vagy szentségekhez járuljon, vagy egy 5 tizedes rózsafüzért imádkozzék, vagy keresztuti ájtotosságot végezzen a tisztítóhelyi szegény lelkek javára. Ugyan e célra ajánlják fel egyéb jócselekedeteiket.

Fiók társulat minden templomban vagy nyilvános kápolnában alakulhat.

A fiók társulatok a tagok számát (nem a névsort) legalább minden 4 vagy 5 évben Rómába a főtársulathoz jelentésük be.

A társulat előjárói gondoskodjanak róla, hogy amennyire lehet a megholtakért minden hétfőn, vagy legalább a hó első hétfőjén szentmise szolgáltatás és november 2-án, halottak napján és ennek nyolcadán nov. 9-én a megholtakért ájtotosság tartassék.

Rómában és másutt a társulatnak november havi imádságai a megholtakért ajánlatnak föl.

Ha többet nem tesznek a tagok, legalább egy rózsafüzért vagy keresztuti ájtotosságot, vagy sz. gyónást s áldozást ajánljanak fel november havában a megholtakért.

A társulat bucsui.

Teljes bucsuk.

1. Felvétel napján.
2. Karácsonkor, dec. 25.
3. Vízkeresztkor jan. 6.
4. Urnapján.
5. B. A. Szeplőtelen fogantatásakor, dec. 8.
6. Kis-Asszony napján, szept. 8.
7. Gyertyaszentelő B. A.-kor febr. 2.
8. Gyümölcsoltó B. A.-kor márc. 25.
9. Nagy Boldog Asszonykor aug. 15.
10. Sz. Mihály jelenésekor, máj. 8.
11. Sz. Mihály napján, szept. 29.
12. Sz. József napján, márc. 19.

13. Sz. József oltalma napján. Husv. u. III. vas.
14. Sz. Péter Pál apostolok napján, jun. 29.
15. Halottak napján, nov. 2.
16. Minden hónap tetszés szerinti egy napján.
17. Minden hónapban egyszer, — aki a temetőt legalább négyszer látogatja.
18. Halál óráján.
19. Stáció bucsuk.

Nem teljes bucsuk.

1. 7 évi, 7 negyvenedi:
 - a) Az Ur Jézus, a bold. Szűz és az apostolok többi emléknappain.
 - b) Halottak napját követő 7 napon.
 - c) Sexagesima előtt való Szombaton és a rá következő 70 napon,
 - d) a hónap első hétfőjén,
 - e) a temető látogatásért,
 - f) november hó minden napján a halottakért való ájtatosságban való részvételért.
2. 300 napi bucsu templom látogatásért és ott a pápa szándékára való imádkozásért.
3. 100 napi minden jó cselekedetért.
4. Bucsuk.

Egyéb előnyeik a tagoknak.

1. A társulat templomában, minden oltár kiváltságos.
2. A tagok a szerzetes rendet (Ágostoniak, kármeliták, sz. Ferencrendiek, kapucinusok, trinitariusok) jó cselekedeteinek érdemeiben, jutalmában, áldásaiban részesülnek.
3. A társulat előjárói, ide számítva a tagok felvételére felhatalmazott áldozó papokat, is az anyagi koronát bucsukkal összekötöttén megszentelhetik, megáldhatják a sz. Domonkosi rózsafüzéreket, feladhatják a kármeli skapulárét. A kármeli skapuláré szombati kiváltságáért végzendő zsolozsma kötelezettséget másra változtathatják át.

Társulati központ.

Az országos egyetemes társulati központ megalakításának fő akadályja az erő hiány.

Azt mondják, nincs rá se pénz, se ember.

Hogy anyagi erő nélkül szükölködik, vagyis hogy eddig nincs rá pénz, az igaz, mert husz központ sincs még és szervezése, megalakítása sem kezdetett meg.

Hogy azonban ember ne akadjon a központ megalakításához és szervezéséhez, az hihetetlen.

Hála Istennek, nem vagyunk szükében sem az ügybuzgó, sem a szellemileg erős férfiaknak.

Igen ám, de ezek az ügybuzgó és rátermett férfiak különben is nagyon el vannak foglalva. Nincs idejük a központi teendőkkel foglalkozni.

Tegyenek próbát! Álljanak össze! Oszszák fel maguk között a munkát!

Ha akarják a központot, megtalálják annak a módját is, mikép lehetne azt legkönnyebben megalakítani.

Tegyenek annyit, amennyit tehetnek, de valamit mégis csak tegyenek. Vágjanak bele a dologba.

De hát hol kezdődjék a mozgalom a szervezkedésre, a központ megalakítására?

A központ megalakítására kétségkívül legalkalmasabb a székesfőváros, Budapest.

A központnak Budapesten kell megalakulnia.

De ki indítsa meg a mozgalmat?

Ki más, mint a kath. egyetek országos kongresszusának végrehajtó bizottsága.

Ettől várjuk a kezdeményezést első sorban. Nem is kételkedünk róla, hogy e bizottság hozzá is fog a központ létesítéséhez.

Hogy mikép fogjon a dologhoz, mikép alakítsa, mikép szervezze meg a központot, annak tudni fogja a módját.

Mindemellett nem hallgathatjuk el: hova esik tekintetünk, ha a központ szervezésére gondolunk.

Két helyen vélnök feltalálhatni a központ munkásait a fővárosban.

Az egyik a papnevelő, a másik a hitoktatók háza lenne.

Vajjon a papnevelő lelki igazgatója nem lehetne-e feje, igazgatója a társulati központnak is? S a központ rendes munkásainak nem válnának-e be a hitoktatók házában lakói? 8—10 buzgó, munkabíró férfi együtt egy házban . . . kell-e alkalmasabb hely a központ számára?

A központnak a társulatok székhelyeivel és a vidékkel is összeköttetésben kell állnia.

A társulatok székhelyeit legnagyobb részt a szerzetes rendek kolostoraiban találjuk fel.

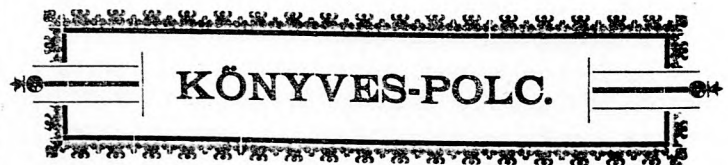
Igy a Jézus sz. Szive társulatáét: Jézus társasága rendében. Rózsafüzéreket: sz. Domonkoséban. Kármeli skapulárét: a Kármelitáknál. Fájdalmas skapulárét: a Szervitáknál. Sz. Ferenc III. rendét: Sz. Ferenc rendieknél, stb.

E társulati székhelyek képezhetnék a Kápter Károly által tervezett külön országos központot.

A társulati központ vidéki szervezésénél, — a vidéki papnevelő intézetek lelkiigazgatói, valamint az esperesi kerületek papságának gyóntatói, a kerületi lelkiigazgatók, a kerületi spiritualisok jönnének számba.

A papnevelő intézetek lelkiigazgatói lehetnének azok a Tóth Mike által említett Consultorok. Az esperesi kerületek spiritualisai pedig az illető esperesi kerületek társulatainak ügyvivői, vezetői.

Ilyformán az esperes kerületi vezetők összeköttetésben állanának az egyházmegyei ügyvivővel, az egyházmegyei ügyvivők pedig az országos egyetemes központtal.

Irodalmi tudósítás. Alulirott tisztelettel értesitem a t. olvasó közönséget: hogy „Adatok erdődi báró Pálffy Miklós a győri hősnék életrajza- és korához (1552—1600).” c. eredeti történeti forrásu munkám az ígért határidőnél későbbben, az év vége felé fog megjelenni. A munka a tervezett 32 nyom. nagy VIII. rétü iv helyett fog legalább 42 ivre terjedni, mivel gyarapodni fog a bécsi cs. k. hadi levéltárban nemrég fölfedezett okmányokkal.

Kezdetben megállapított ára nem változik. Egy füzött példány ára 3 frt. 30 kr., egy vászonba kötött példányé 4 frt. A könyvhöz mellékelve lesz Pálffy Miklós arcképe s Vöröskövárnak két képe. Felső-Dióson 1896. nov. 10. (Pozsony vármegye.) Jedlicska Pál esperes-plebános.

Színház és művészet.

A tanuló ifjúság s a népszínház. Wlassics miniszter fölszólítására Evva Lajos, a téli évadban a köznapok délutáni óráiban, mérsékelt árak mellett továbbra is előadatni fogja az „Ezer évet“, hogy az összes tantézetek ifjúságának megadassék a lehetőség, hogy a hazafias szellemű szindarabban a millénium lefolyását szemléletileg mintegy megtestesítve lássák. A tanuló ifjak száma, akik az előadásokra igen csekély díj mellett fognak eljárni, mintegy ötvenezer lesz. A népszínházban tisztán az ifjúság kedvéért negyvenszer adják elő az „Ezer évet“.

Uj színház Budapesten. Serly Lajos Ó-Budán „Kisfaludy-színház“ cím alatt új színházat épített. A külső építkezést befejezték, a belső berendezéssel a jövő hónap közepéig készülnek el s a színház karácsony napján nyílik meg. Az épület nézőtere a fény és pompa dolgában valamennyi színházunkkal kiállja a versenyt. A színházban Serly Lajos igazgatása és Ilosvai Hugó művezetése alatt új műsorral a vidéki színház-szert legjobbjaiból szervezett társulat működik.

Kiadói üzenet.

Tisztelettel kérjük t. előfizetőinket, az elkönyvelés megkönnyítése céljából, sziveskedjenek címszalaguk számát szelvényeikre feljegyezni.

Azon t. előfizetőink pedig, kik csak az első évfolyamot fizették, sőt vannak kik éppen semmi fizetést se teljesítettek, hátralékukat egyenlítsék ki, mert ellenesetben kénytelenek leszünk a lapot beszüntetni.

Budapesti piac.

(A budapesti piaci árak pontos kimutatása.)

Hüvelyes vetemények és termények.

Bab nagy fehér 7-25—8-00 kis gömbölyű 7-25—8-00 frt.
törpe 8-25—8-75 frt., barna 6-50—6-75 frt., tarka 6-00—6-50 forint.
Borsó 8-50—10- frt., hámozott 14-00 frt.
Lencse 08-00—16-00 frt.
Köles 8-50—9-50 frt.
Mák 22-00—24-00 frt.
Kendermag 8-00—00-00 frt.
Köménymag 38 frt. Mind 100 kilónként.

Baromfi, vad, tojás.

Tyuk páronként 1-20—1-35 frt.
Idei csirke páronként 65—1-20 frt.
Husos lud . . . 3-00—4-00 frt.

Hízott lud . . . 4-00—6-50 frt.
Sovány kacsa . . . 1-30—1-50 frt.
Hízalt kacsa . . . 1-80—2-00 frt.
Kappan . . . 1-30—1-80 frt.
Pulya sovány . . . 2-50—3-50 frt.
Pulya hízott . . . 3-50—4-40 frt.
Tojás 1440 darabot tartalmazó láda 30-00—33-50 frt.
. . . kosárárú 40—42 drb 1 forintjával.

Lóvásár.

Könnyebb kocsiló 100—180 frt.
Nehezebb kocsiló (hintós) 100—210 frt.
Ígás kocsiló 100—240 frt.
Fuarosló 40—090 frt.
Parasztló 30—060 frt.

Marhavásár.

Jármos ökör 220—290 frt páronként.
Fejős tehén tarka 60—170 frt., fehérszörű 70—100 frt.,
bonyhádi tehén 120—190 frt darabonként.
V á g ó m a r h a. Magyar ökör 27-50—33-00 frt. Szerbiai ökör
26—30-00 frt. Bivaly 16-00—18-00 frt. Tehén 27—33-00 frt. 100 kilo-
grammonként.

Szurómarhavásár.

Élő borju 40—49 frt. 100 kiló súly szerint.
Leszurt sertés 48—54 frt.
Élő juhok 15-00—18-00 frt.

Juhvásár.

Elsőrendű (kiviteli) birkáért 16—22-00 frt.
Jóminőségű (anya) birkáért 0—14-00 frt.
Középmínőségű (anya) birkáért 9—11 frt.
Jóminőségű kiviteli (űrű) birkáért 19-00—23-50 kr.
Középmínőségű (űrű) birkáért 14—17 kr. kilogrammonként
eleven súly szerint.

Takarmányvásár.

Réti széna 2-00—2-70 frt.
Muhar 2-10—2-60 .
Zsupszalma 1-80—2-00 .
Alomszalma 1-40—1-70 .
Préselt széna 2-00—2-40 .
Zabos búkköny 2-00—2-20 .
Szalmaszecska 2-00—2-25 .

Lisztüzlet.

Szám.	0	1	2	3	4	5	6	7	8
frt	13-90	13-40	18-00	12-60	11-90	11-40	10-85	10-30	6-90
	Korpa finom 3-40 goromba 3-40								

Gabnapiac.

				frttól	frtig
B u z a	bánsági	új	. . . 77—81	kg.	7-65—8-05
—	tiszavidéki	. . .	77—81	. . .	7-80—8-15
—	pestvidéki	. . .	77—81	. . .	7-75—8-10
—	ianerm.	. . .	77—81	. . .	0-00—0-00
—	bácskai	. . .	77—81	. . .	7-80—8-20
R o z s	elsőrendű	. . .	70—72	. . .	6-60—6-75
—	másodr.	6-20—6-35
Á r p a	takarmány	. . .	60—62	. . .	4-00—4-30
—	égetni való	. . .	62—64	. . .	5-10—5-90
Z a b	39—41	. . .	5-45—6-00
K u k o r i c a	4-25—4-30

A szerkesztésért felelős: Lepsényl Miklós.

Stowasser J.

Cs. és kir. udvari hangszergyáros,
Budapest, II., Lánczhid-utca 5.

Ajánlja saját gyártmányu fuvó-, vonó- és ütőhangszereit, kitűnő hangu czimbalmait, valamint mechanikai zenélő műveit, u. m.: Ariston, Intona, Phönix, Monopol, Polyphon, stb. s azokhoz szükséges kotalapokat. Mindennemű hangszerek javítása a legolcsóbb árban eszközöltetnek. — Erős orgonahangu harmonikákról külön árjegyzék kérendő.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

A ki 15 forintos megrendelést eszközöl annak a „Magyar Néplap“-ot 6 hónapon át megküldjük,

Makulatur papiros

m.-mázsánként 6 frt 50 krért
kapható lapunk kiadóhivatalában.

Egyházi kelmék, csipkék, falfeszületek búcsújáró feszületek nagy választékban kapkátok raktárunkon. 36—52

Kívánatra készségesen küldünk bérmentve árjegyzékeket, alkalmas mintákat.

RÉTAY és BENEDEK

ezelőtt

KRISZTA és TÁRSA,

miseruhák, egyházi szerek, zászlók és egyleti lobogók gyára,

Budapest, IV. ker., Lipót-utca 21. sz.

A nagymélt. és főtitiztelendő Császka György kalocsai érsek és a budapesti oltáregylet egyedül szállítól.

Ajánlják bőven felszerelt raktárukat, nevezetesen: miseruhákat, templomi zászlókat, tűzoltó-, iskolai és temetkezés egyleti, iparos-dalegyleti lobogókat, szentség-tartókat, kelyheket, áldoztató kelyheket, kereszteteket, füstölőket, oltárlámpákat, csillárokat, szobrokat, nagy választékban. Elfogadjuk stációképek és szentképek festését; oltárok, Mária-trónok, Krisztus-sírok és szószékek akármilyen rajz szerinti művészies elkészítését.

Van szerencsém t. ügyfeleimet értesíteni, hogy lakásom jelenleg VIII. Nap-utca 31. van, továbbá, hogy török sorsjegyeket beváltás céljából csak e hó végeig fogadok el, minthogy a beváltás nagy nehézséggel jár. Tisztelettel

STEINER LAJOS
VIII., Nap-utca 31. II. 22.

A ki állást keres, a ki valamit venni, vagy eladni óhajt; vegye igénybe a Magyar Néplap hirdetési rovatát, s meg fog győződni, hogy biztos eredményt ér el.

Feltűnő amerikai mérleg olcsósága.

Az eddigi hirdetett amerikai mérlegeket, melyek legjobb hírnévnek örvendenek és csakis az a valódi, a mely „America“ védjeggyel van ellátva, leszállított áron küldetnek szét saját költségemen míg a készlet tart.

200	300	400
2 frt	2 frt 50	3 frt 50 kr.

Még kedvezményül egy amerikai lakatot minden drbra ingyen, magyarázattal együtt.

Bergl Sándor
Somogy-Szill.

A „Szent Gellért“ könyvnyomda

elvállal mindennemű megrendelést, egyházi, községi és magán jellegű **nyomtatványokat**, és szállítja azokat a legrövidebb idő alatt, s legjutányosabb árakon; erős, jó papírt ad s tetszetős, csinos kiállításra nagy súlyt fektet.

Tisztelettel kérjük a főt. Plebános urakat, a községi elöljárókat, a különféle egyletek tagjait s minden katolikust, hogy nyomdai megrendeléseiket ezentul ne zsidó vagy szintelen nyomdában eszközöljék, hanem keressék meg a „Szt-Gellért“ katolikus könyvnyomdát, mely mindenkor rendelkezésükre áll s így támogassák a kath. ügyet. Fogjunk össze valamennyien, akkor boldogulunk.

Könyvnyomdánk mint a katolikus érdekek megrendíthetlen támogatója, büszkeségét helyezi abba, ha az igényeket minden tekintetben kielégítheti s a megrendelőktől csak dicséretet arathat.

Budapest, 1896. Práter-utca 44.

Tisztelettel

a „Szent-Gellért“ könyvnyomda.